

DOS BURROS

Hi havia dos burros en una mateixa cort, el burro vell y el burro jove. El burro vell era pacífic, orella-caigut y no més pensava—si un burro pot pensar—en l'hora de la grana.

El burro-jove, selecte de pel, atildat de morro y joganer, sempre feia calaverades, ballava un ball a sa manera, desencaminava als burinots ab les bufades dels narius y no podia veure cap aranya que no li pertorbés son treball, arribant a l'extrem de pervertir a les mosques, quines en lloc de molestar al jove-burro, se n'anaven a pessigollejar a les nafres del vell-burro.

No més era cosa d'un burro, y el burro-vell ja's va pensar que tots els burros de la comarca anaven contra d'ell, perquè ab la remor de les mosques li destorbaren el són y fins les ignocentes pusses, pensantse que'l vell-burro era cosa morta, s'hi tiraren a sobre pera aprofitarse de les últimes, despulles de un pergami.

Y com que's tractava d'un ase mort moralment, tothom, pusses, mosques, mosquits, aranyes, burinots, se cregué en el dret de molestarlo y, despotisantse, autocratisantse, el pobre burro-vell feu un gros esforç de flaqueza y aixecà la cama, però ab mala intenció, ab tan mala intenció, que tocant la barra que'l separava del burro-jove, aquella tocà a un ull de poll que aquell tenia al casco de sa má (pota) dreta y es rebeixinà de tal manera, que perdent el selectisme y decivilisantse, empitrantse enjegà tal raig de cosses a l'ase vell, que sempre més quedà quiet, menjant quan li donaven la grana, paint molt bé y fugint de mal-de-caps, perquè, com ase-vell, filosofà y pensà «qui no vulgui pols, que no vagi a l'era».

TORNA PILOTES

POLÍTICA DE FLUVIOL

En una societat que no es política de nom, però de fet jo crec que sí que ho es, per més que'l seu lema sigui *art y ciencia*, encara que amdues coses no siguin mai portades a la pràctica, doncs que les tendències *conservadores-caciquils* d'aquells *panxa-contentes* que ho governen y que són els que sempre han *turnat* per la casa municipal, són les que hi predominen, ab acompanyament d'un reaccionarisme de *lli-ga-cama* que en parla *vulgar* vol dir tradicionalisme romàntic y d'*arrel... de ull-de-poll*, que la tenen encastada en certa part del cos que no es ni el tronc ni les extremitats, sinó en una part restant que ja's benévols llegidors se l'hauran suposada, però sense pensar malament; m'estava jo vora del braser tranquilament, filosofant casulanament, es dir pel sistema ab que'l *degà* de l'*universitat closellenca* inspira an el P. Enredaire de la *Revista Olotina*, periòdic que si no l'han excomunicat es perquè'ls de la *orosta de baix* no han pogut agafarse ab res, ni tan sols ab les *morigeradas costumbres de la comarca*, com temps enrera va ferse ab un altre, encara que sempre, com obren aquets directors, injustament; sobre dues coses que durant aquets últims temps han sigut la nota obligada de totes les converses *inarmòniques* de persones polítiques y no polítiques, doncs que l'interés era tan gran que a tothom movien a curiositat y els hi despertaven els sentiments humoristics y *fluviolistics*, adormits temps há per l'*imponent avinguda del Fluvià*, tota vegada que no pot esser d'altra manera tractantse de l'*enrenou* de la plassa-mercat que en *Butifarra*, ab dos anys que es al poder, per dues vegades ha fet posar de diferents maneres els maons

que divideixen ab més y més seccions la pobra plassa que tantes *vigilies* ha fet passar al pobre arquitecte, que ja hi té les *celles cremades* de tant fer plans que li resulten *punxaguts*, y sobre la nova possessió de l'Arcaldia per l'*Arcaide de R. O.* que essent monárque conservador deu el *garrot de capset* y borles a l'omnímoda voluntat del lliberal (?) comte de *Roma-y-nones*, ja que de res serviren (segons llur opinió) les cacarejades ordenances municipals... y res, senyors que heu tingut la paciència de llegir aquesta *lata*, que no es de conserves, mentres meditava tot aixó, vaig rebre la *Carta-nombrament* de redactor, administrador y no sé qué més d'EL FLUVIOL, periòdic ab ninots y tot l'humorisme possible y que porta'l sant projecte de rentar ab tinta la cara de tots els hipòcrites que per nostra ex vila pululen y pertorben la tranquil·litat del pròxim que vol esser ben lliure. y al ensembs pintarlos ab tots els péls y senyals perquè tothom els conegui y els vigili sempre.

Y aixó es part del programa y en l'*afinació* política, a mi encarregada, ja ho saben, poden manar a son humil servidor,

RICART DONA-TILA.

FLUVIOLADES

= En Cabiach de ca'n *Fluvià*, se veu que té un nas que de llavors den *Silvio* ab ara li ha perdut molt.

Com els perdiguers vells.

= Vells que us torneu criatures,
l'humor no us pot inspirar;
ruína que fa postures
pert alló de navegar.

= Estem esperant ab ansia que a ca'n *Fluvià*'ns trobin el tamborino que diuen que hem perdut.

Per més que nosaltres els hi podem ajudar en la feina.

Que mirin si'l troben dins d'alguna capsa de pintor.

O dins d'un pot d'apotecari.

En quant a la carta de navegar, no cal que's cansin per nosaltres: qui l'ha de menester es qui va per l'*aigua*.

= El dimecres passat, anant a pendre'l sol per les voreres del *Fluvià*, riu, vegí surar una carta de navegar.

Remerciem an *El Fluvià*, goigs de Sant Ferriol, el seu interés en cercar dita carta.

El nunci d'aquesta ciutat no tindrà que cridar més que's tornin els objectes perduts, puix seran tornats a domicili, fins aquells que'l *Fluvià* se n'emporti riu avall o política avall.

= *El Deber* no ha complert ab el dever que té tot ser ben educat de tornar el saludo.

El nostre riu se'n queixa.

No deu saber que aixó entre familia's dispensa.

= En Cabiach, cantor de nostre riu, com que no més havia sigut escolá de La Pinya, aprengué tan poques paraules, que no més sab dir Nació, y afegirhi tots els seus derivats.

= Aquesta setmana ha caigut alguna volva de neu, que, destilada, ha anat a engroixir la corrent del raquític *Fluvià*.

= Els coloms d'Olot han sigut visitats per una volada que aparegué allà a l'altra part del *Fluvià*. Les aurenets s'han apoderat de tal manera de nostre riu, que ja no hauran d'atravessar la mar pera anar a terra llunyana; la gran superfície del raquític *Fluvià*'ls hi portará.

CORRESPONDENCIA

N. C.—¿Encara hem de comensar a bufar y ja balla? No's desimpacienti.

C. C.—Arreglat ho faré pa'ssar.

J. S.—Ja ho veurá.

C. P.—Lo de vosté ho tiro al *Fluvià*.